

наприклад, відсутність або малий відсоток жінок на найвищих державних посадах.

Становище жінки в Україні відображено лише в певній мірі. Жінка завжди в тій чи іншій мірі зазнає певної дискримінації не зважаючи на прагнення національних та міжнародних спільнот знищити нерівність у всіх проявах.

ЛІТЕРАТУРА :

1. Моммзен Т. История Рима. Т. 1. До битвы при Пидне. Гос. соц.-экономич. изд-во, Москва, 1936 . СПб.; «НАУКА», «ЮВЕНТА», 1997.
2. Хрестоматія з історії політичних вчень: Посібник. Упоряд. та автор коментарів Уривалкін О.М. К.: Дакор, КНТ, 2008. 456 с.
3. Вовк В. «Жіноче питання» у римському праві. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія: Юридична, 2008, Вип. 3. С. 3–9
4. Калюжний Р.А., Ящурицький Ю.В. Основи римського приватного права: курс лекцій. К. : ДП «Вид. дім «Персонал», 2011. 184 с.
5. Міняйло Н.В. Колегія весталок у релігійному та політичному житті Давнього Риму (VIII ст. – 27 р. до Р.Х.) : дис. канд. іст. наук : 07.00.02. Київ, 2015. 205 с.
6. Щербак К.А. Правове становище римської жінки. URL: http://ir.stu.cn.ua/bitstream/handle/12_3456789/18352/9
7. Малютіна І.П. «Жінка» у публічному і приватному праві стародавнього Риму. URL: [file:///D:/Downloads/jnn_2013_3_5%20\(1\).pdf](file:///D:/Downloads/jnn_2013_3_5%20(1).pdf)
8. Конституція України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/law/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
9. Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2866-15>.
10. Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні: Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5207-17>.

Гребенюк Марія Іванівна,

*студентка 1-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: д.ю.н., професор Давидова І.В.*

ОСОБЛИВОСТІ КЛАСИФІКАЦІЇ РЕЧЕЙ В РИМСЬКОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ

Спершу уточню, що таке речі у римському приватному праві. Це об'єкти цивільних правовідносин, матеріальні предмети, а також права, які містили у собі певну цінність. Річчю називали усе, що оточувало людей і могло бути об'єктом речового права. Річ могла бути створена як людиною (меблі, будинок), так і природою (мед, дерево, річкова, вода). У філософському

розумінні все, що існувало матеріально та все, що можна було дослідити, визнавалося речами. Один з найвідоміших римських юристів Гай зазначав, що головним є поділ на речі божественного права (*res divini iuris*) і людського (*res humani iuris*). Речі людського права поділялися на публічні й приватні. Римський народ був суб'єктом публічних прав, а носієм прав на приватні речі – окремі фізичні особи. В римському праві видів речей дуже багато, деякі так і залишилися лише теоретично. На цей час більшість з них використовується у Цивільному кодексі України від 16 січня 2003 року.

Класифікація речей:

Речі за матерією поділялися на тілесні (*res corporales*) до них належали матеріальні об'єкти та на безтілесні (*res incorporales*) – усі нематеріальні блага і права, включаючи права на чужі речі зобов'язальні права. Таким чином, можна розуміти, що безтілесні речі існували лише у відносинах між людьми, які регулювалися римським правом. Проте і тілесні, і безтілесні речі мали спільну властивість – бути об'єктом майнового обороту. Речі, які могли бути об'єктами майнового обороту належали окремій особі, тоді як речі поза оборотом не могли належати нікому за своїми властивостями. Наприклад, річка вважалася публічною річчю і не могла належати комусь, а от вода з неї, налита в посудину, вже набувала права бути річчю майнового обороту.

Також речі у Римі поділялися на манциповані та неманциповані. Манципація- це процес передачі права власності в присутності свідків. Манциповані речі переходили від однієї людини до іншої шляхом манципації, дотримуючись чітких правил. Передавати речі могли лише римські громадяни. До цієї групи належали найважливіші з точки зору економіки речі – раби, землі, худоба. Усі інші речі вважалися неманципованими, а форми передачі цих речей були спільними як для римлян, так і для інших жителів Риму.

Вирізняли у римському праві речі рухомі й нерухомі. До першої категорії належали речі, які можна було пересувати у просторі, не змінюючи їх цінностей та властивостей, деякі з них могли та самостійно пересуватися (раби, худоба). Останні ж не могли бути переміщені без заподіяння шкоди їх складу. До нерухомих належала земля і все, що з нею пов'язано – будови, насадження, споруди.

Інша класифікація поділяла речі на споживні й неспоживні. Споживні речі припиняли своє існування під час споживання, у той час, як неспоживні були розраховані на неодноразове використання й експлуатацію. Наприклад, раби, худоба тощо.

Слід виділити категорію розподілення речей на подільні та неподільні. Подільними називалися ті, які можна було поділити на частини без падіння їх

вартості й без заподіяння шкоди їх практичному призначенню. До категорії подільних можна було віднести ділянки землі. Неподільними ж називали речі, які неможливо було розділити на окремі частини, адже вони частково або повністю втрачали свою цінність.

За функціональним призначенням речі поділялися на прості та складні. Прості речі були єдиним самостійним елементом (раб, камінь). Складні речі містили у собі декілька окремих різномірних деталей (ткацький верстат).

Римськими юристами було визнано поділ речей на родові та індивідуальні. Родові – були ідентичними, тобто речами одного роду. Вони не мали особистої цінності й визначалися за вагою, мірою, числом чи об'ємом. Індивідуальні речі неможливо було замінити іншою річчю, адже вони були унікальними за своїми ознаками.

У сучасній юриспруденції римська класифікація речей трохи зазнала змін, а саме у тому, що людину більше не вважають об'єктом, вона виступає рівноправним суб'єктом правовідносин. За допомогою досліджень та узагальнень римських юристів щодо видів речей, почалися вивчення майнових прав, прав вимоги, права власності та володіння річчю.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Основи римського приватного права: підручник. За заг. ред. В.І. Борисової та Л.М. Баранової. Х.: Право, 2008. 224 с.
2. Кирпичов О.А., Соловйова В.В. Римське приватне право : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. Донецьк : Юго-Восток, 2007. 320 с.
3. Підопригора О.А., Харитонов Є.О. Римське право : підруч. 2-ге вид. К. : Юрінком Інтер, 2009. 528 с.
4. Кудряшов І. В. Римське право: конспект лекцій. М.: Пріор-издат, 2004. 128 с.
5. Римське приватне право: підручник. За ред. І. Б. Новицького, І.С. Перетерського. М.: Юриспруденція, 2005. 448 с.

***Данілейко Поліна Максимівна,**
студентка І-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Некіт К.Г.*

ПРАВОВІДНОСИНИ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ В ДАВНЬОМУ РИМІ ТА СУ- ЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Тема правовідносин батьків і дітей є досить делікатною і потребує ретельного вивчення. Розглядати дану проблему на основі минулих часів допоможе розкрити процес формування правового поля, в якому знаходяться